

خَطِ اوَّلِ يُوْحَنَّا

پيشگفتار

نامِ نوښته كُننده امزي خطِ ذِكْر نَشْده، ولې بعد از قَرْنِ دوّمِ مِيلادِي امي نوښته ها
قد امزي عِنوان پيدا شُد: «خَطِ اوَّلِ يُوْحَنَّا.» علاوه ازي، طرزِ نوښته امزي خط
عَدْر نَزْدِيك دَ طرزِ نوښته زِنْدَگِي نامِه عيسِي مسيح دَ مُطابِقِ يُوْحَنَّا آسْتِه. امزي
خاطر زوره مرْدُم قَبُول مونه كه نوښته كُننده امزي خطِ يُوْحَنَّا باچه زبدي، يعني
يكي از دوازده ياراي عيسِي آسْتِه.

دَ امزو غَيْتِ معلِماي دروغِي پيدا شُد دَ كه ايمانداراي مسيح ره سُون كُمرهي مَوْبُرْد
و اَمْدُون عيسِي مسيح ره دَ جِسْمِ اِنكار كده مَوَكَّفْت كه مسيح دَ جِسْمِ ظاهِر نَشْده،
بَلَكِه فقط بطورِ «روحاني» دَ بَيْنِ مرْدُم مَوْجُود بُوْد.

پس مقصدِ اوَّلِ يُوْحَنَّا از نوښته كدون امزي خطِ اِي بُوْد كه امي تعليمِ غَلَطِ ره
بَرَمَلَا كُنه. مقصدِ دوّمِ شي اِي بُوْد كه دَ ايماندارا اِطْمِينان بديه كه اونا نجات پيدا
كده و بايد دَ رابطه-و-رفاقتِ قَدِ خُدا و عيسِي مسيح زِنْدَگِي كُنه؛ چُون معلِماي
دروغِي تعليم مِيَدَد كه نجات مَرْبُوط دَ رُوحِ اِنسان مَوْشِه و كُناه هاي كه اِنسان قَد

جِسْمِ خُو مُونِه، کُدَم تائِیْرِی دَ نِجَاتِ شِی نَدْرِه، یَعْنِی هِر کَارِی کِه اِنْسَان بَخایِه کَدِه مِیْتْنِه.

فهرستِ عِنوانِها

تَشْرِیْحِ یُوْحَنَّا دَ بَارِه کَلِمِه حَیَاتِ (فصل ۱ آیه ۱ - ۱۰)

مَسِیْحِ شَفَاعَتِ کُنِنْدِه (۱:۲ - ۲۹)

مُحَبَّتِ خُدا (۱:۳ - ۱۰)

مُحَبَّتِ بَلَدِه یِگْدِیْگِه (۱۱:۳ - ۲۴)

شِنَخْتونِ رُوحِ خُدا و رُوحِ شَیْطُو (۱:۴ - ۶)

خُدا مُحَبَّتِ اَسْتِه (۷:۴ - ۲۱)

پِیروزی دَ سِرِ دُنیا (۱:۵ - ۲۱)

تشریح یوحنا د باره کلمه حیات

۱) مو د باره چیزی که از ازل بود، چیزی که شنیدے، چیزی که قد چیمای خو دیدے، چیزی که سون شی توخ کدے و قد دستای خو لمس کدے، یعنی د باره کلمه حیات توره موگی. ۲) امو حیات ظاهر شد و مو او ره دیدی و د باره شی شاهیدی میدی. آرے، مو امو زندگی ابدی ره دز شمو اعلان مونی که قد آته آسمانی بود و دز مو ظاهر شد. ۳) مو چیزی ره که دیدے و شنیدے دز شمو اعلان مونی تا شمو ام قد ازمو رفاقت-و-دوستی دشته بشید؛ د حقیقت مو قد آته آسمانی و قد باچه شی عیسی مسیح دوستی-و-رفاقت دری. ۴) مو امی چیزا ره نوشته مونی تاکه خوشی مو پوره شنه.

۵) ای اونمو پیغام آسته که مو ازو شنیدے و دز شمو اعلان مونی که خدا نور آسته و یگ ذره تریکی ام دزو وجود ندره. ۶) اگه مو بگی که قد ازو رفاقت-و-دوستی دری، د حالیکه د تریکی گناه قدم میزنی، مو دروغ موگی و راستی ره د جای نمیری. ۷) ولے اگه مو د نور قدم میزنی، امو رقمیکه او د نور آسته، اوخته مو قد یگدیگه خو رفاقت-و-دوستی دری و خون عیسی باچه ازو، مو ره از تمام گناه ها پاک مونه. ۸) اگه بگی که مو بے گناه آستی، مو خود ره بازی میدی و راستی دز مو وجود ندره. ۹) اگه مو گناه های خو ره اقرار کنی، امو که صادق و عادل آسته، گناه های مو ره موبخشه و مو ره از هر رقم بدی پاک مونه. ۱۰) اگه بگی که مو گناه نکدے، مو خدا ره دروغگوی جور مونی و کلام ازو دز مو وجود ندره.

مسیح شفاعت کونده

۲) بچکیچای عزیز مه، امی چیزا ره ما دز شمو نوشته موم تا شمو گناه نکنید. لیکن اگه یگو کس گناه کنه، مو د پیش آته آسمانی یگ پشتیوان دری، یعنی عیسی مسیح عادل. ۳) او خود شی کفاره گناه های مو آسته، ولے نه تنها بلده گناه های ازمو، بلکه امچنان بلده گناه های تمام دنیا.

۳) وختی مو از احکام ازو اطاعت مونی، او غیت مو میدنی که او ره میبخشی. ۴) کسی که موگه، "ما خدا ره میبخشم،" ولے احکام ازو ره د جای نمیره، او دروغگوی آسته و راستی دزو وجود ندره. ۵) لیکن کسی که کلام ازو ره نگاه کنه، د راستی محبت خدا دزو کامل شده. دزی طریقه مو میدنی که دزو آستی. ۶) کسی که موگه، "ما دزو مومم،" او باید امو رقم رفتار کنه که عیسی مسیح رفتار موکد.

۷ آی عزیزا، ما دَز شُمو کُدم حُکمِ تازه نَوشته نَمونم، بلکه ای یگ حُکمِ قدیمی آسته که از شروع دَز شُمو دده شُد؛ و ای حُکمِ قدیمی امو کلام آسته که شُمو او ره شنیدید. ^۸ باز ام یگ حُکمِ تازه ره دَز شُمو نَوشته مونم که ام دَزو و ام دَز شُمو حقیقت دَره، چراکه تریکی تیر شُدنی آسته و نور حقیقی امی آلی روشنی میبده. ^۹ کسی که موگه، ”ما د نور آستم،“ لیکن او از برار خو نَفرت دَره، او تا هنوز د تریکی آسته. ^{۱۰} کسی که برار خو ره دوست دَره، او د نور زندگی مونه و دَزو هیچ چیزی نییه که باعث لَخشندو شنه. ^{۱۱} لیکن کسی که از برار خو نَفرت دَره، او تا هنوز د تریکی آسته و د تریکی سرگردو یه و هیچ نَموفامه که د کجا موره، چراکه تریکی چیمای ازو ره کور کده.

۱۲ آی بچکیچای عزیز، ما دَز شُمو نَوشته مونم، چراکه گناه های شُمو بخاطر نام ازو بخشیده شده.

۱۳ آی آه گو، ما دَز شُمو نَوشته مونم، چون شُمو او ره مینخشید که از ازل بوده.

آی جوانا، ما دَز شُمو نَوشته مونم، چراکه شُمو د سر شیر زور شُدید.

۱۴ آی بچکیچا، ما دَز شُمو نَوشته کدیم، چراکه آته آسمانی ره مینخشید.

آی آه گو، ما دَز شُمو نَوشته کدیم، چراکه شُمو او ره مینخشید که از ازل بوده.

آی جوانا، ما دَز شُمو نَوشته کدیم، چراکه شُمو قوی آستید و کلام خدا د دل شُمو جای گرفته و شُمو د سر شیر زور شُدید.

۱۵ د دنیا و چیزای که دزی دنیا آسته دل بسته نکئید. اگه کسی دزی دنیا دل بسته کنه، مَحَبَتِ آته آسمانی دَزو وجود ندره، ^{۱۶} چون تمام چیزای که مربوط دنیا آسته، یعنی هوس های نفسانی، هوس های چیم و غرور مال-و-دولت از طرف آته آسمانی نییه، بلکه از طرف دنیا آسته. ^{۱۷} دنیا و هوس های شی تیر موشه؛ لیکن کسی که خاست-و-اراده خدا ره د جای میره، او تا ابد باقی مومنه.

۱۸ آی بچکیچا، ساعت آخر رسیده و امو رقمیکه شُمو شنیدید دجال مییه؛ امی آلی ام غدر دجال ها پیدا شده و امزی خاطر مو میدنی که ساعت آخر رسیده. ^{۱۹} اونا از مینکل مو بر شد، لیکن اونا دز مو تعلق نداشت؛ چون اگه دز مو تعلق میدشت، قد ازمو مومند. مگم آلی که بر شده، برملا شد که هیچ کدم ازوا از مو نییه. ^{۲۰} لیکن شُمو امزو مقدس مسح یافتید و پگ شُمو حقیقت ره میدنید. ^{۲۱} ما بخاطر ازی دَز شُمو نَوشته نکدیم که شُمو از حقیقت

بے خبرید، بلکه بخاطرِ ازی که او ره موفامید و ام میدنید که هیچ دروغ از حقیقت سرچشمه نمیگیره.

^{۲۲} دروغگوی کی آسته بَعیر از کسی که مَوگه، "عیسی امو مسیحِ واقعی نییه." هر کسی که ای ره مَوگه یگ دَجال آسته و آته و باچه ره رَد مونه. ^{۲۳} کسی که باچه ره انکار کُنه، آته ام قد ازو نییه و کسی که ایمان خُو ره دَ باچه اقرار کُنه، آته ام قد ازو آسته. ^{۲۴} امو توره ره که از اوّل شنیدید، بیلید که دَ دل شمو بُمَنه. اگه توره ره که از اوّل شنیدید دَ دل شمو بُمَنه، شمو ام دَ باچه و آته مومئید ^{۲۵} و ای چیزی آسته که او دز مو وعده کده، و ای وعده، زندگی ابدی یه.

^{۲۶} امی چیزا ره ما دز شمو دَ باره کسای نوشته کدیم که میخایه شمو ره گمراه کُنه. ^{۲۷} مگم شمو، امو مَسَح ره که ازو یافتید، دز شمو مومنه و شمو ضرورت ندرید که یگو کس شمو ره تعلیم بدیه، بلکه مَسَح ازو خود شی تمام چیزا ره دز شمو یاد میدیه و او حق آسته، دروغ نییه. پس امو رقمیکه او دز شمو یاد دده، شمو دزو بُمَنید.

^{۲۸} و آلی، ای بچکیچای عزیز، حتماً دزو بُمَنید تا پگ مو دَ وخت ظُهور ازو اطمینان دشته بشی و دَ غیبت امدون شی دَ پیش ازو شرمندۀ نشنی. ^{۲۹} اگه پی بُرید که او عادل آسته، پس شمو میدنید که هر کسی که عدالت ره عملی کُنه، ازو سرچشمه گرفته.

مُحَبَّتِ خُدا

^۳ ایینه، آته آسمانی چی مُحَبَّتِ بُزرگی دز مو دده که بچکیچای خُدا گفته موشی و مو واقعاً آستی! و دمزی سَبَب دُنیا مو ره نَمینَخشه، چراکه او ره نَشِنخت. ^۲ ای عزیزا، فعلاً مو بچکیچای خُدا آستی، لیکن ای که چی موشی هنوز معلومدار نَشده. مگم مو میدنی، وختیکه او ظاهر موشه، مو مثل ازو وری موشی، چون مو او ره امو رقم که آسته مینگری. ^۳ و هر کسی که امی اُمید ره دَ عیسی مسیح دَره، او خود ره پاک مونه، امو رقمیکه خود عیسی مسیح پاک آسته.

^۴ هر کسی که گناه کُنه، شریعت ره میده مونه، چراکه گناه دَ خِلافِ شریعت آسته. ^۵ شمو میدنید که عیسی مسیح ظاهر شد تا گناه ها ره باله کُنه و دزو هیچ گناه وجود ندره. ^۶ هرکسی که دزو بُمَنه، گناه نموکُنه و کسی که گناه کُنه، او مسیح ره ندیده و نَمینَخشه.

^۷ آی بچکیچای عزیز، هیچ کس ره نه ایلید که شمو ره بازی بدیه: کسی که کار نیک مونه عادل آسته، امو رقمیکه مسیح عادل آسته. ^۸ کسی که گناه مونه او باچه ایلیس آسته، چراکه ایلیس از شروع گناه کده ریی به. امزی خاطر باچه خدا ظاهر شد تا کارای ایلیس ره نابود کنه. ^۹ هر کسی که از خدا سرچشمه میگیره، او یگسره گناه نمونه، چراکه ذات الهی دزو مومنه. او نمیتنه گناه کنه، چون او از خدا سرچشمه گرفته. ^{۱۰} بچکیچای خدا و بچکیچای ایلیس دزی طریقه معلومدار موشه: هر کسی که عدالت ره د جای نمیره از خدا نیبه و کسی که برار خو ره دوست نمیدنه، ام از خدا نیبه.

مُحَبَّتِ بَلَدِه یِگَدِیگِه

^{۱۱} ای امو پیغامی آسته که شمو از اول شنیدید که مو باید یگدیگه خو ره دوست داشته بشی ^{۱۲} و مثل قائن که امزو شریر بود و برار خو ره کشت، نبشی. و چرا او ره کشت؟ ازی که اعمال قائن بد بود و اعمال برار شی عادل-و-نیک.

^{۱۳} برارو، تعجب نکنید اگه دنیا از شمو نفرت مونه. ^{۱۴} مو میدنی که از مرگ تیر شده د زندگی رسیدی، چراکه برارای خو ره مُحَبَّتِ مونی؛ کسی که برار خو ره مُحَبَّتِ نمونه، او د عالم مرگ مومنه. ^{۱۵} هر کسی که از برار خو نفرت دره، قاتل آسته و شمو میدنید که هیچ قاتل صاحب زندگی ابدی نیبه. ^{۱۶} مو معنای مُحَبَّتِ ره د امزی طریقه فامیدی که عیسی مسیح جان خو ره د راه ازمو دد. پس مو ام باید جان خو ره د راه برارو بدی. ^{۱۷} مگم کسی که مال دنیا دره و مینگره که برار شی محتاج آسته و کومک-و-مهربانی خو ره ازو دریغ مونه، چطور امکان دره که مُحَبَّتِ خدا دزو وجود داشته بشه؟ ^{۱۸} آی بچکیچای عزیز، ببید که یگدیگه خو ره قد زبو و قد گفتار مُحَبَّتِ نکنی، بلکه قد کردار و راستی مُحَبَّتِ کنی.

^{۱۹} امزی چیزا مو موفامی که از پیروای حق آستی و دل مو د حضور خدا مطمئن مومنه. ^{۲۰} حتی اگه دل مو، مو ره محکوم کنه، خدا از دل مو کده بزرگتر آسته و هر چیز ره میدنه. ^{۲۱} آی عزیزا، اگه دل مو، مو ره محکوم نکنه، مو د حضور خدا اطمینان دری ^{۲۲} و هر چیزی که ازو طلب کنی، ازو حاصل مونی، چراکه از احکام ازو اطاعت مونی و چیزای ره انجام میدی که او ره خوش مونه.

^{۲۳} حکم ازو اینمی یه که مو د نام باچه شی عیسی مسیح ایمان بیری و یگدیگه خو ره مُحَبَّتِ کنی، امو رقمیکه او دز مو امر کده. ^{۲۴} کسی که از احکام ازو اطاعت مونه، او د خدا مومنه و خدا دزو. و امزی طریق مو میدنی که او

دز مو مومنه، یعنی از طریقِ روحِ اَلْقُدس که او دز مو بخشیده.

شِنختونِ روحِ خدا و روحِ شیطو

^{۱۴} ای عزیزا، د هر روحِ اِعتماد نکیید، بلکه اونا ره آزمایش کُیید که از طرفِ خدا آسته یا نه، چراکه غدر انبیای دروغی د دنیا بر شده. ^۲ د امزی طریقه میتنی که روحِ خدا ره بِنخشی: هر روح که اقرار مونه که عیسی مسیح د جسم د ای دنیا آمده، از خدا یه. ^۳ و هر روح که ای حقیقتِ عیسی ره اقرار نمونه، از خدا نییه، بلکه امو روح، روحِ دجال آسته و شمو شنیدید که او مییه و امی آلی د دنیا وجود دره.

^۴ ای بچکیچای عزیز، شمو از خدا استید و د سر ازوا زور شُدید، چون او که دز شمو وجود دره، بزرگتر ازو آسته که د دنیا یه. ^۵ اونا از دنیا آسته، ازی خاطر اونا تورای دنیایی مَوگه و دنیا دزوا گوش میدیه. ^۶ مو از خدا آستی و کسی که خدا ره مینخسه، دز مو گوش میدیه. مگم کسی که از خدا نییه، دز مو گوش نمیدیه. د امزی طریقه مو روحِ حق و روحِ باطل ره مینخشی.

خدا مُحَبَّت آسته

^۷ ای عزیزا، مو باید یگدیگه خُو ره مُحَبَّت کنی، چراکه مُحَبَّت از خدا یه و هر کسی که مُحَبَّت مونه او از خدا سرچشمه گرفته و خدا ره مینخسه. ^۸ کسی که مُحَبَّت نمونه خدا ره نمینخسه، چراکه خدا مُحَبَّت آسته. ^۹ مُحَبَّتِ خدا د امزی رقم د بین ازمو بر ملا شد که خدا باچه یگانه خُو ره د دنیا ریی کد تا مو د وسیله ازو زندگی ابدی پیدا کنی. ^{۱۰} مُحَبَّت ازی قرار آسته: نه ای که مو خدا ره مُحَبَّت کد، بلکه او مو ره مُحَبَّت کد و یگانه باچه خُو ره ریی کد تا کفارِه گناه های مو شنه.

^{۱۱} ای عزیزا، اگه خدا د امزی رقم مو ره مُحَبَّت کد، مو ام باید یگدیگه خُو ره مُحَبَّت کنی. ^{۱۲} هیچ کس خدا ره هرگز هوش نکده. ولے اگه مو یگدیگه خُو ره مُحَبَّت کنی، خدا دز مو مومنه و مُحَبَّتِ ازو د وجودِ ازمو کامل موشه. ^{۱۳} ای ره مو میدنی که مو د خدا مومنی و او دز مو، چراکه او از روح خُو دز مو دده. ^{۱۴} و مو دیدی و شاهدی میدی که آته آسمانی باچه خُو ره ریی کد تا نجات دهنده دنیا بشه. ^{۱۵} کسی که اقرار مونه که عیسی باچه خدا یه، خدا دزو مومنه و او د خدا. ^{۱۶} و مو از مُحَبَّتِی که خدا نسبت دز مو دره آگاه شد و دزو اِعتماد دری.

خُدا مُحَبَّتِ آسْتِه و کسی که دَ مُحَبَّتِ مُومَنَه دَ خُدا مُومَنَه و خُدا دَزُو. ^{۱۷} دَ امزی طریقه مُحَبَّتِ دَ وُجُودِ اِزمو کَامِلِ شُدِه تا دَ رُوزِ قِضاوَتِ اِطْمِینانِ دَشتِه بَشی، چِراکه زِندگیِ مو مِثِلِ زِندگیِ عِیسیِ مَسِیحِ دَ اِی دُنیا آسْتِه. ^{۱۸} دَ مُحَبَّتِ هِیچِ تِرسِ وُجُودِ نَدَرِه، بَلکِه مُحَبَّتِ کَامِلِ تِرسِ رِه دُورِ مُونِه. چُونِ عاقِبَتِ تِرسِ جَزَا آسْتِه و کسی که تِرسِ مُوخوره اُو دَ مُحَبَّتِ کَامِلِ نَرَسِیدِه. ^{۱۹} مو دِیگرو رِه مُحَبَّتِ مُونی، چِراکه خُدا اَوَّلِ مو رِه مُحَبَّتِ کِد. ^{۲۰} اگِه یِگُو کس بُوگِه که "ما خُدا رِه دوستِ دَرُم،" لیکِنِ اِز بَرارِ خُو نَفَرَتِ دَشتِه بَشه، اُو دروغگوئی آسْتِه. چُونِ اگِه بَراری رِه که قَدِ چِیمِ خُو دیدِه، مُحَبَّتِ نَمُونِه، اُو خُدا ی رِه که هِیچِ نَدیدِه، مُحَبَّتِ نَمِیتِنِه. ^{۲۱} و خُدا اِینمی حُکَمِ رِه دَزِ مو دَدِه: کسی که خُدا رِه مُحَبَّتِ مُونِه، باید بَرارِ خُو رِه ام مُحَبَّتِ کِنِه.

پِیروزی دَ سِرِ دُنیا

۵ هر کسی که ایمان دَرِه که عِیسیِ اَمُو مَسِیحِ آسْتِه، اُو اِز خُدا سِرچشمه گِرِفْتِه و هر کسی که آتِه آسمانی رِه دوستِ دَرِه، اُو باچِه شی رِه ام دوستِ دَرِه. ^۲ مو مِیدَنی که بچکِیچایِ خُدا رِه مُحَبَّتِ مُونی، چُونِ مو خُدا رِه مُحَبَّتِ مُونی و اِز احکامِ اَزُو اِطاعَتِ مُوکنی. ^۳ مُحَبَّتِ دَ خُدا اِینمی آسْتِه که مو احکامِ اَزُو رِه نِگاهِ کِنی و احکامِ اَزُو بارِ گِرَنگِ نیبِه. ^۴ چُونِ هر کسی که اِز خُدا سِرچشمه گِرِفْتِه، اُو دَ سِرِ دُنیا پِیروزِ مُوشِه. اِینمی پِیروزی آسْتِه که دَ بِلِه دُنیا زور شُدِه، یعنی ایمانِ مو.

۵ هِی مِیتِنِه دَ سِرِ دُنیا پِیروزِ شُنِه بَعِیرِ اِز کسی که ایمان دَرِه که عِیسیِ مَسِیحِ باچِه خُدا یِه؟ ^۶ اُو اَمُو کس آسْتِه که قَدِ آو و خُونِ اَمَد، یعنی عِیسیِ مَسِیحِ؛ نَه تَنها قَدِ آو، بَلکِه قَدِ آو و خُونِ اَمَد. روحِ اَمُو آسْتِه که شَاهِدیِ مِیدِه و روحِ حَقِ آسْتِه. ^۷ چُونِ سِه شَاهِدِ آسْتِه: ^۸ روح، آو و خُون، و هر سِه شی یِگَدِستِ آسْتِه. ^۹ اگِه مو شَاهِدیِ اِنسانِ ها رِه قَبُولِ مُونی، شَاهِدیِ خُدا رِه که اَزُو کَدِه بَزُرگَتَرِ آسْتِه، باید قَبُولِ کِنی. شَاهِدیِ خُدا اِینمی آسْتِه که اُو خُودِ شی دَ بارِه باچِه خُو شَاهِدیِ دَدِه. ^{۱۰} کسی که دَ باچِه خُدا ایمان دَرِه، اُو اَمی شَاهِدیِ رِه دَ قَلَبِ خُو دَرِه، لیکِنِ هر کسی که دَ خُدا ایمان نَدَرِه، اُو رِه دروغگوئی حِسابِ مُونِه، چِراکه دَ شَاهِدیِ که خُدا دَ بارِه باچِه خُو دَدِه، باوَرِ نَمُونِه. ^{۱۱} شَاهِدیِ اِینمی آسْتِه که خُدا دَزِ مو زِندگیِ اَبَدیِ بَخِشِیدِه و اِی زِندگیِ اَبَدیِ دَ باچِه اَزُو یِه. ^{۱۲} کسی که باچِه رِه دَرِه، اُو زِندگیِ اَبَدیِ دَرِه، لیکِنِ کسی که باچِه خُدا رِه نَدَرِه، اُو زِندگیِ اَبَدیِ نَدَرِه.

^{۱۳} اِی چِیزا رِه ما دَزِ شُمُو نِوشْتِه کُدَم که دَ نامِ باچِه خُدا ایمان اُورِید، تا بَدَنیدِ که صَاحِبِ زِندگیِ اَبَدیِ شُدِید.

^{۱۴} اِطْمِینانِ اِزمو دَ حُضُورِ خُدا اِینمی آسْتِه که اگِه کُدَم چِیزِ دَ مُطابِقِ خَاسْتِ اَزُو طَلَبِ کِنی، اُو آوازِ مو رِه مِیشِنَوِه.

^{۱۵} و اگه مو میدنی که هر چیزی که طلب کنی او آواز مو ره میشنوه، پس ای ره ام میدنی که هر چیزی که ازو طلب کنی حاصل مونی.

^{۱۶} اگه کسی مینگره که برار شی یگو گناه مونه که سزای ازو گناه مرگ نییه، او باید از خدا درخاست کنه و خدا دزو زندگی موبخشه، یعنی د کسی که گناه ازو سزاوار مرگ نییه. اوطور گناه ام آسته که سزای شی مرگ آسته؛ ما نموگم که بلده ازو دعا کنه. ^{۱۷} هر کار نادرست-و-بد گناه آسته، لیکن گناهی ام آسته که جزای شی مرگ نییه.

^{۱۸} مو میدنی، هر کسی که از خدا سرچشمه گرفته، او یگسره گناه نموکنه، چون مسیح که خود شی از خدا سرچشمه گرفت، او ره حفظ مونه و دست شریب دزو نمیرسه. ^{۱۹} مو میدنی که از خدا آستی، و له تمام دنیا د چنگ شریب افتده. ^{۲۰} امچنان مو میدنی که باچه خدا آمده و دز مو دانایی-و-بینایی دده تا اموره که حق آسته بنخشی؛ و مو دمزو آستی که حق آسته، یعنی د باچه ازو، عیسی مسیح. اونمو خدای حقیقی و زندگی ابدی آسته.

^{۲۱} ای بچکیچای عزیز، از بتها دوری کنید.